

KLASSEKAMPEN

Nettutgaven, torsdag 19. november, 2009

Venstresidas
dagsavis

Trangt på siste reise

Gravlund: Det flerkulturelle samfunnet gjør seg stadig mer gjeldende på gravlundene.

Av Åse Brandvold (tekst) og Tom Henning Bratlie (foto), Klemetsrud og Vestby

FREDAG 13. NOVEMBER, 2009

Side om side: På Klemetsrud gravlund ligger kristne og muslimske graver side om side etter at det muslimske gravfeltet ble fullt. Mubasher Khan har kommet hit for å minnes sin niese som nylig avgikk med døden.

Ansiktet ligger i dype folder. Øynene er blanke. Hendene vendt mot himmelen. Mubasher Khan har tatt seg en pause midt på formiddagen og kjørt til gravlund på Klemetsrud for å ha en stille stund ved graven til sin niese, som familien begravde her for noen få dager siden. Hun døde av en alvorlig sykdom, og ble bare sju år.

Ifølge muslimske skikk skal de døde begravnes med ansiktet vendt mot Mekka. Men Khans niese ligger med ansiktet mot øst, slik kristen skikk er. Ifølge Bibelen vil Jesus komme tilbake i soloppgangen og vekke alle døde til live. På Klemetsrud er det et eget muslimsk gravfelt som vender mot Mekka, men nå var det fullt der. Derfor takket familien Khan ja til en plass blant kristne graver.

- Vi prøver å gjøre det beste ut av situasjonen, sier Khan til Klassekampen.

Over kommunegrensene

Til å hjelpe seg med begravelsen benyttet familien Khan begravelserbyrået Al-Khidmat, som er det første muslimske begravelserbyrået i Norge. De tilrettelegger for at vaskeseremoni, omsvøping og gravlegging foregår etter muslimsk skikk. Stort sett går det greit, men det er ikke alltid de etterlattes ønskes kan innfris. Innehaver Ghulam Abbas sier til Klassekampen at behovet for muslimske gravplasser er stort.

- Det er et økende behov. Siden vi startet i 2002, har stadig flere valgt å gravlegge sine kjære i Norge, istedenfor å sende dem til hjemlandet, sier Abbas.

Han forteller at mange må til nabokommunen for å finne et muslimsk gravfelt til den som har gått bort.

- Hvis for eksempel Asker ikke har et tilbud, prøver man i Bærum. Men da må familien betale 11.000 kroner til kommunen, sier han.

Etterlyser lovverk

I dag lanserer Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn rapporten «Livsfaseriter. Religions- og livssynspolitiske utfordringer i Norge.» En gruppe forskere har intervjuet representanter for ulike tros- og livssynssamfunn om hvordan de legger til rette for ulike livsfaseriter, knyttet til fødsel, ekteskap og død, og hvilke utfordringer som oppstår i møte med offentlige myndigheter. Rapporten viser at med velvilje er det mye som går seg til. Samtidig er det store utfordringer knyttet til mangel på kunnskap og et lovverk som ikke tar høyde for en flerkulturell virkelighet.

- Vi har dokumentert kunnskap som folk i helsevesenet, begravelserbyråer og samfunnsplanleggere trenger å handle ut ifra, og som bør være en del av et beslutningsgrunnlag for en mer helhetlig religionspolitikk, sier leder for Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn Bente Sandvig til Klassekampen.

Hun viser til at både Soria Moria 1 og 2 har lovet en helhetlig religionspolitikk

- Mye kan bli bedre bare ved å øke kompetansen, men du har en del trykkpunkter som viser seg å være vanskelige, fordi det strider mot dagens lovverk. Da må noe gjøres politisk, sier Sandvig.

Hun mener det vil være fornuftig å se på andre lover i sammenheng med ny revidering av kirkeloven.

- I denne prosessen ville det vært veldig lurt å lage ansatser til et annet lovverk. Om vi bare hadde klart å komme fram til en samlet lov, hvor noen kapitler omhandler Den norske kirke spesielt, mens andre tar for seg andre trossamfunn på en måte som skaper et likest mulig lovverk for landets borgere. Det hadde vært bra, sier Sandvig.

Ønsker seg krematorium

- Hadde jeg vunnet i hundre millioner i Lotto, skulle jeg bygd meg et seremonirom og et krematorium, sier Jan-Oddleiv Garder.

Han driver begravellesbyrå på familiegården Garder i Vestby sør for Oslo. Det lille byrået betjener Østfold og Follo. Her er innvandrerbefolkningen økende, men det er mindre grad av tilrettelegging her «på landet» enn det er i storbyen. Særlig i forhold til hinduistisk og buddhistisk begravelse møter de utfordringer.

- Hele familien vil være til stede under kremeringen. Eldste sønn skal tenne på. Vi har fått forespørsler om vi kan tenne på her ute på tunet. Da må vi forklare at det ikke er tillatt og at det er kistepåbud. De skjønner ikke hvorfor det er nødvendig, sier Gro Siewartz Dahl, som er ansatt i Garder.

Nylig fikk Alfaset i Oslo et krematorium som tilrettelegger for pårørende. Garder tror noe liknende må komme i Østfold.

- Det vil tvinge seg på ettersom samfunnet blir mer flerkulturelt, sier han.

Nettutgaven gir deg et lite utvalg fra dagens avis. For å lese hele avisen kan du [abonnere](#).
© Klassekampen AS | Ansv. red: [Björgulv Braanen](#) | Daglig leder: [Marga van der Wal](#)

Sentralbord: 22 05 95 00 | Besøk: Grønland 4, Oslo | Post: Boks 9257 Grønland, 0134 OSLO
E-post: klassekampen@klassekampen.no
Alt innhold er opphavsrettslig beskyttet © Klassekampen

Generelle vilkår for rettigheter til stoff som leveres til Klassekampen for publisering finner du [her](#).

Powered by [eonBIT](#)